अहस्ताश्व सहस्तानां शूराणां चैव भीरवः ॥२०॥ कुर्याद्भृतपर्युं सङ्गे कुर्यात्पष्टपर्युं तथा। न तेव तु वृथा हन्तुं पशुमिच्छेत्कदा चन ॥३७॥ यावन्ति पशुरोमाणि तावलुलो ह मारणम्। वृथापणुद्यः प्राप्नोति प्रेत्य जन्मिन जन्मिन ॥३४॥ मां स भक्षयितामुत्र यस्य मांसमिहाद्म्यहम् । एतन्मांसस्य मांसत्वं प्रवदन्ति मनीषिणः ॥ ५५॥ नास्ति स्त्रीणां पृथग्यज्ञो न व्रतं नाणुपोषितम्। पतिं शुश्रूषते येन तेन स्वर्गे महीयते ॥१५५॥ 10 पाणियाहस्य साध्वी स्त्री जीवतो वा मृतस्य वा। पतिलोकमभीप्तन्ती नाचरेत्किं चिद्प्रियम् ॥१५६॥ कामं तु क्षपयेद्देहं पुष्पमूलफ्लैः श्रुभैः। न तु नामापि गृह्णीयात्पत्यौ प्रेते परस्य तु ॥ १५७॥ आसीता मरणात्थाना नियता ब्रह्मचारिणी। 15 यो धर्म एकपत्नीनां काङ्क्षन्ती तमनुत्रमम् ॥ १५८॥ एवं गृहाश्रमे स्थिता विधिवत्त्रातको द्विजः। वने वसेतु नियतो यथाविडिजितेन्द्रियः ॥ १॥ ॥ ऋध्या॰ ६॥ वसीत चर्म चीरं वा सायं स्नायात्रगे तथा। जटाश्व विभृयाि्नत्यं श्मश्रुलोमनखािन च ॥६॥ 20 ग्रीष्मे पञ्चतपास्तु स्याद्वधीस्वभावकाशिकः। ञ्चार्द्रवासास्तु हेमन्ते क्रमशो वर्धयंस्तपः ॥२३॥ वनेषु तु विहत्यैवं तृतीयं भागमायुषः। चतुर्थमायुषो भागं त्यक्का सङ्गात्यरिव्रजेत् ॥३३॥